

Ministers og det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa, og det er den Side, som ogsaa den sidste ærede Taler antydede, men som han ikke kom nærmere ind paa, nemlig Spørgsmaalet om Betalingen for Opholdet paa disse Anstalter. Det er i og for sig smukt, rigtigt og godt, at Staten rejser disse Anstalter, og at disse Anstalter drives for Statens Regning; men selv Opholdet paa disse Anstalter koster betydelige Summer aarlig. Det paahviler nu vedkommende Børns Foreldre at udrede disse Udgifter, saavidt de kunne evne det, men kunne de det ikke, maa Udgifterne udredes af Kommunerne; og det sker, saavidt jeg kjender til dette Forhold, saaledes, at Sognekommunerne bære den ene Halvdel, og Amtskommunerne udrede den anden Halvdel af Udgifterne. Jeg vilde anse det for naturligt og rigtigt, at Spørgsmaalet om Betalingen for Opholdet paa disse Anstalter bliver reist samtidig med Spørgsmaalet om at rejse disse nye Bygninger. Thi tager man de enkelte Individuer, er det jo ikke blot sørgeligt for dem, naar det træffer sig, at deres Børn lide af en eller anden Abnormitet, ere døvstumme, blinde eller Idioter, men det bliver saa meget værre, naar Vedkommende selv skal udrede de betydelige Summer aarlig for dem, for at faae dem paa disse Anstalter. Der synes jo ellers i den sidste Tid at være stor Tilbøielighed hos Regjeringen til at ville komme Kommunerne i Møde, rigtignok paa en Maade, som jeg finder saare uheldig, men det vil jo komme frem, naar et andet Forslag kommer til Behandling heri Thinget, idet det jo er foreslaaet, at Kommunerne skulle have Del i de Indtægter, der ville fremkomme ved den forhøiede Skat paa Brændevin og bairersk Øl. Jeg kan ikke se, at det er nogen heldig Maade at komme Kommunerne til Hjælp paa, det vil jo nærmest være at lade de Fattige komme til at betale det, som de Rige ellers nu betale. Den ærede Kultusminister ryster paa Hovedet, men det kan desværre ikke negtes, at det er den fattige Del af Befolkningen, der konsumerer mest Brændevin og bairersk Øl, og det bliver altsaa fortrinnsvis den, der kommer til at betale Kommunen Skat. Nu er Forholdet det, at der kun er et eneste Sted, hvor man kan beskaffe sig efter Formue og Leilighed, og det er til Kommunerne, og det vilde da være mærkeligt, om de Fattige skulde komme til gjennem Spiritusbesatningen at tage Del i de kommunale Udgifter, hvilket vilde være til Fordel for de Rige og ikke for de Fattige. Derimod forekommer det mig rigtigt, at Staten overtager de betydelige Udgifter ved Opholdet paa Abnormanstalterne; ligesom den

har overtaget Udgifterne ved Opholdet paa Sindshygeanstalterne, saaledes er det ogsaa naturligt og rigtigt, at den overtager Udgifterne ved Opholdet paa Abnormanstalterne baade for de Blinde, Døve og Idioterne. Jeg kan ikke se rettere end, at det er en Samsyns Sag at komme disse uheldige Individuer i Møde, og det er ikke rigtigt at lægge de forøgede Byrder paa de Familier, der have disse stakkels Børn, eller at lade de Kommuner, der have saadanne, udrede Udgifterne for Opholdet paa disse Anstalter. Jeg vil der for anbefale det eventuelle Udvalg ogsaa at tage dette Spørgsmaal under Overbetænkelse, og gjøre Skridt til, at Staten i Lighed med, hvad der nu sker med Henhyn til Sindshygeanstalterne, letter Kommunerne de Udgifter, som de nu have til de Abnorme, saavel de Blinde som de Døve og Idioterne. Forrigt er der endnu en Bemærkning, jeg vil gjøre, og det er den, at man er sikker paa, at naar der er Tale om en saadan Statsanstalt, skal den som Regel en ligge i Kjøbenhavn eller i Sylland, Ihen er der Sjægen, der tænker paa. (En Stemme: Sindshygeanstalten ved Middelfart!) Ja der er jo ingen Regel uden Undtagelse, det er ganske vist, men man mærker godt paa Lovforslaget, at det er en Fyde og en Sjællænder, som den ærede Kultusminister har været saa elfværdig at byde med ind i Kommissionen, det fremgaar tilstrækkelig af Motiverne. Der er imidlertid en fienst Kjøbstad, der har en meget heldig Beliggenhed, og det er Nyborg, den har tilbudt fri Grund lige saa godt som Veile til en saadan Skole som den, der er paatænkt, men det har man selvfølgelig overset, og uagtet man har eet Døvstummeinstitut i Sylland, nemlig i Fredericia, har man ment, at da man skal have et nyt til, burde dette ligge i Veile. Ihen og Volland-Falster har man ikke ment skulde nyde særlig godt af disse Anstalter med Undtagelse af, at de maa betale Rejsudgifter og den Slags Ting, der følge af, at Anstalterne skulle ligge saa langt borte fra dem. En anden Bemærkning, jeg skal tillade mig at gjøre, er den, at jeg er enig med det ærede Medlem for Veile Amts Idie Valgtreds (Falkensjerne) i, at det vist vil have temmelig uheldige Følger, hvis man, som der staar i § 2, skal bygge videre paa det nuværende Døvstummeinstituts Grund her i Kjøbenhavn. Som bekendt er det jo Meningen, at der skal være baade Frihavn og Frilager ude i Nærheden af den, ikke at tale om, at der formodentlig ogsaa i en nær Fremtid vil komme et Jernbaneanlæg. Det er ogsaa bekendt, at der nu bygges stærkt paa de Døvstummeinstituttet nærliggende Grunde paa Østerbro, saa at